

Picea glauca 'Hudsonii'

świerk biały 'Hudsonii'

Odmiana stara, pochodząca z końca XIX wieku, obecnie prawie niespotykana w uprawie. Nieduże drzewo o nieregularnej, w zarysie stożkowatej koronie i krzewiastym pokroju. Po 10 latach uprawy dorasta to 2 m wysokości i 1 m szerokości. Pędy lekko wzniesione, sztywne, gęsto otoczone igłami. Igły dosyć krótkie, 1,5 do 2 cm długości, sinozielone, niebieskawe, pokryte woskowym nalotem, lekko zakrzywione, na końcach tępe, nieklujące, po roztarciu pachnące czarną porzeczką. Wczesną wiosną na spodniej stronie gałązek pojawiają się obficie bardzo atrakcyjne, czerwone kwiaty męskie. Cechą charakterystyczną jest obfite zawiązywanie szyszek przez młode egzemplarze. Młode szyszki są niewielkie, czerwone, wzniesione. Po dojrzewaniu są jasnobrązowe, około 5 cm długości, zwisają z gałązek, często mają na wierzchu kryształki żywicy. Wymagania glebowe i wilgotnościowe małe. Roślina odporna na mróz i wytrzymała na suszę. Polecana do uprawy jako ciekawostka lub roślina kolekcjonerska w ogrodach przydomowych.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	wprowadzenie do handlu: szkółki Spätha przed 1891 Niemcy
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	drzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	brązowe szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	roślina tolerancyjna
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ozdobne szyszki/szyszkojagody ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona

zastosowanie	ogrody przydomowe parki ogrody orientalne w grupach
strefa	5

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Picea glauca* 'Hudsonii' w Polsce

SZMIT Szkółka

